

Bemærkninger til lovforslaget.

Inden for det overenskomstområde, der er omfattet af de organisationer og enkeltvirksomheder, der er nævnt i lovforslagets § 1, er det ikke lykkedes at nå til enighed om fornyelse af de udløbne overenskomster, ej heller under medvirken af statens forligsinstitution. Der er udbrudt omfattende arbejdsstandsninger af en sådan karakter, at forslagsstillerne ikke mener, at regering og folketing kan tage ansvaret for de alvorlige følger, det vil have, safremt konflikterne fortsætter. En forlængelse af de etablerede arbejdsstandsninger vil meget hurtigt få vidtrækkende ssmfundsmæssige konsekvenser. Forslagsstillerne anser det derfor for nødvendigt ad lovgivningens vej at bringe den allerede iværksatte arbejdsstandsning til ophør, jfr. lovforslagets § 2.

Ved lovforslaget forslås overenskomsterne mellem parterne fornyet indtil den 1. marts 1979 med de ændringer, hvorom der opnås enighed mellem parterne, jfr. lovforslagets § 1.

Lovforslaget følger i øvrigt de retningslinjer, der er blevet anvendt i andre tilsvarende situationer, hvor skiftende regeringer har bragt konflikter til ophør. Bestemmelsen i lovforslagets § 4 om, at uoverensstemmelser mellem parterne skal afgøres af et nævn med ligelig repræsentation for parterne, er således anvendt i flere tidligere love.

Som det fremgår af lovforslagets § 3, bevirker den særlige situation, der er opstået gennem fastsættelsen af den indkomstpolitiske ramme, der dannede basis for folketingets ophøjelse af mæglingforslaget, at denne ramme også skal være gældende for forhandlingerne mellem disse overenskomstparter, ligesom det af forligsmanden fremsatte mæglingforslag vedrørende Bornholmstrafikken skal indgå som ramme for fornyelse af nærværende overenskomster.

Lovforslagets §§ 5-8 er i overensstemmelse med bestemmelserne i tidligere love af tilsvarende karakter.